

31987L0540

L 322/20

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

12.11.1987

DIREKTIVA SVETA**z dne 9. novembra 1987****o dostopu do opravljanja dejavnosti prevoznika blaga po plovnih poteh v notranjem in mednarodnem prometu ter o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalni izobrazbi za to dejavnost**

(87/540/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 75 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je organizacija prometnega trga eden od potrebnih prvih pogojev za vzpostavitev skupne prometne politike, predvidene v Pogodbi;

ker so ukrepi, namenjeni usklajevanju pogojev za dostop do opravljanja poklica prevoznika, lahko v spodbudo pri doseganju svobode opravljanja storitev in učinkovito uresničevanje pravice ustanavljanja;

ker je zato, da bi se izboljšala raven kvalifikacij prevoznikov, treba uvesti skupna pravila o dostopu do opravljanja poklica prevoznika blaga po plovnih poteh v notranjem in mednarodnem prometu; ker tako izboljšanje lahko pripomore, da bo trg postavljen na trdnjše temelje, da bodo odpravljene strukturne presežne zmogljivosti in da bo izboljšana kakovost opravljanja storitev, in sicer v interesu uporabnikov, prevoznikov in celotnega gospodarstva;

ker so bili z izvajanjem Direktive Sveta 74/561/EGS z dne 12. novembra 1974 o dostopu do opravljanja poklica prevoznika blaga po cesti v notranjem in mednarodnem prometu ⁽⁴⁾ in Direktive Sveta 77/796/EGS z dne 12. decembra 1977 o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah za prevoznike blaga in oseb po cesti, vključno z ukrepi za spodbujanje teh prevoznikov k učinkovitemu uresničevanju pravice do svobodnega ustanavljanja ⁽⁵⁾, doseženi zadovoljivi rezultati;

ker bi zato pravila, ki urejajo dostop do opravljanja poklica prevoznika blaga po plovnih poteh, morala zajemati vsaj poklicno usposobljenost prevoznika; ker lahko tudi države članice ohranijo ali predpišejo pravila, ki urejajo dobro ime in finančno stanje prevoznika;

ker pa ni nujno, da bi bile v skupna pravila iz te direktive vključene nekatere prevozne dejavnosti manjšega gospodarskega pomena, in ker je prevoz za lastne potrebe že po definiciji izvzet iz teh pravil; ker se zdi smotrno predvideti tudi možnost za izvzetje iz področja uporabe te direktive tistih prevoznikov, ki delujejo izključno na plovnih poteh na svojem ozemlju, nepovezanem z omrežjem plovnih poti druge države članice;

ker je v korist učinkovitega uresničevanja pravice ustanavljanja treba vzajemno priznavati diplome, spričevala in druga dokazila o formalnih kvalifikacijah za dejavnosti iz te direktive;

⁽¹⁾ UL C 351, 24.12.1983, str. 5.

⁽²⁾ UL C 172, 2.7.1984, str. 8.

⁽³⁾ UL C 248, 17.9.1984, str. 40.

⁽⁴⁾ UL L 308, 19.11.1974, str. 18.

⁽⁵⁾ UL L 334, 24.12.1977, str. 37.

ker mora biti potrjeno o strokovnem znanju, izdano v skladu z določbami te direktive v zvezi z dostopom do opravljanja poklica prevoznika, priznано v državi članici gostiteljici kot zadostno dokazilo;

ker morajo države članice, ki svojim državljanom nalagajo nekatere zahteve glede dobrega imena in finančnega stanja, v zvezi z državljanii drugih držav članic predložene ustrezne dokumente, izdane s strani pristojnega organa matične države članice ali druge države članice, v katerih se je opravljala dejavnost, priznati kot zadostno dokazilo;

ker se mora ta direktiva uporabljati tudi za zaposlene osebe iz Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti ⁽¹⁾, če države članice pogojujejo dostop do poklica iz te direktive ali njegovo uresničevanje s strani teh oseb s strokovnim znanjem in usposobljenostjo,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Opredelitev pojmov in področje uporabe

Člen 1

1. Dostop do opravljanja dejavnosti prevoznika blaga po plovnihi poteh v notranjem in mednarodnem prevozu urejajo predpisi, ki jih sprejmejo države članice skladno s skupnimi pravili iz te direktive.

2. V tej direktivi:

- „opravljanje dejavnosti prevoznika blaga po plovnihi poteh“ pomeni dejavnost, s katero se ukvarja fizična ali pravna oseba, ki prevažata blago po celinskihi plovnihi poteh za najem ali za plačilo, četudi se s tem ne ukvarjata redno,
- „podjetje“ pomeni družbo ali podjetje v smislu člena 58 Pogodbe in združenja ali zadruga prevoznikov, katerih namen je pridobiti posel pri pomorskih agentih in ga razdeliti med svoje člane, ne glede na to, ali gre pri teh združenjih ali zadrugah za pravne osebe ali ne.

⁽¹⁾ UL L 257, 19.10.1968, str. 2.

Člen 2

Ta direktiva se ne uporablja za fizične ali pravne osebe, ki prevažajo blago po plovnihi poteh z uporabo plovil, katerih največja nosilnost pri največjem ugrezu ne presega 200 ton.

Države članice lahko to omejitev znižajo za vse ali nekatere prevoze ali nekatere vrste prevoza.

Prav tako se ta direktiva ne uporablja za fizične ali pravne osebe, ki upravljajo potniške ladje v redni linijski plovlbi.

POGLAVJE II

Dostop do opravljanja poklicne dejavnosti

Člen 3

1. Fizične ali pravne osebe, ki želijo opravljati prevoz blaga po plovnihi poteh, morajo izpolnjevati pogoj strokovne usposobljenosti, četudi so člani združenja ali zadruga prevoznikov v smislu člena 1(2) ali če dejavnost opravljajo izključno za določeno časovno obdobje kot podizvajalci nekega drugega podjetja, ki se ukvarja s prevozom po plovnihi poteh.

Če je prosilec fizična oseba, ki tega pogoja ne izpolnjuje, mu lahko pristojni organi kljub temu izdajo dovoljenje, da opravlja dejavnost prevoznika blaga po plovnihi poteh, pod pogojem, da jim ta navede drugo osebo, ki ta pogoj izpolnjuje, in dejansko stalno vodi prevoze.

Če je prosilec podjetje v smislu člena 1(2), mora ena od fizičnih oseb, ki dejansko stalno vodijo prevoze tega podjetja, izpolnjevati pogoj strokovne usposobljenosti.

2. Pogoj strokovne usposobljenosti pomeni tako raven usposobljenosti, kakršno sprejema organ ali telo, določeno v ta namen s strani vsake države članice, v okviru vsebin, navedenih v Prilogi. Potrebno znanje se pridobi bodisi z obiskovanjem tečajev, bodisi s praktičnimi izkušnjami v podjetju za prevoz po plovnihi poteh, bodisi s kombinacijo obojega. Države članice lahko imetnike nekaterih diplom oprostijo dokazovanja njihovega poznavanja vsebin, navedenih v Prilogi, ki so zajete v teh diplomah.

Po preverjanju zadevnega znanja organ ali telo iz prvega pododstavka izda potrdilo.

3. Država članica lahko po posvetovanju s Komisijo prevoznike, ki delujejo izključno na plovnihi poteh na njihovem ozemlju, brez povezave z omrežjem plovnihi poti druge države članice, izvzame iz uporabe te direktive. Praktične izkušnje, pridobljene v prevoznem podjetju, oproščenem teh pogojev, niso podlaga za pravico do izdaje potrdila iz odstavka 2.

Člen 4

1. Države članice predpišejo pogoje, pod katerimi lahko prevozno podjetje ob odstopanju od člena 3(1) začasno deluje največ eno leto, kar pa se lahko podaljša za ne več kakor šest mesecev v posebnih zadostno opravičenih primerih, v primeru smrti oziroma telesne ali poslovne nesposobnosti fizične osebe, ki se ukvarja z dejavnostjo prevoznika, ali fizične osebe, ki izpolnjuje določbe člena 3.

2. Ne glede na to lahko pristojni organi države članice v nekaterih posebnih primerih izjemoma trajno dovolijo delovanje podjetja pod osebo, ki ne izpolnjuje pogoja strokovne usposobljenosti iz člena 3, vendar ima vsaj triletne praktične izkušnje z vsakodnevnim vodenjem podjetja.

Člen 5

Fizične osebe, ki dokažejo, da so pred 1. julijem 1990 v državi članici zakonito opravljale dejavnost prevoznika blaga po plovnih poteh v notranjem in mednarodnem prometu, so za pridobitev potrdila iz člena 3(2) oproščene dokazovanja, da izpolnjujejo v le-tem predpisane pogoje.

Člen 6

1. Za vsako odločbo pristojnih organov držav članic v skladu z ukrepi, sprejetimi na podlagi te direktive, s katero se zavrne vloga za pridobitev dovoljenja opravljati dejavnost prevoznika blaga po plovnih poteh, je treba navesti razloge.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi odzamejo dovoljenje za opravljanje prevoza blaga po plovnih poteh, če ugotovijo, da pogoji iz člena 3 niso več izpolnjeni, s tem, da po potrebi dopustijo dovolj časa za kadrovsko zamenjavo.

3. Države članice zagotovijo, da imajo fizične osebe in podjetja iz te direktive možnost ustrezno uveljavljati svoje interese glede na odločbe iz odstavkov 1 in 2.

POGLAVJE III

Vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah

Člen 7

Države članice priznavajo potrdila iz drugega pododstavka člena 3(2), ki jih je izdala druga država članica, kot zadostno dokazilo o strokovni usposobljenosti.

Člen 8

1. Kadar država članica svojim državljanom nalaga nekatere zahteve glede dobrega imena ali plačilne sposobnosti, potem v zvezi z državljanji drugih držav članic, ne glede na odstavka 2 in 3, kot zadostno dokazilo sprejme izpis iz sodnega registra ali, če tega ni, enakovredno potrdilo, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v matični državi prevoznika ali državi predhodnega opravljanja dejavnosti in ki izkazuje, da so bili ti pogoji izpolnjeni.

2. Kadar država članica svojim državljanom nalaga nekatere zahteve glede dobrega imena in kadar ni mogoče dokazati, da so te zahteve izpolnjene s potrdilom iz odstavka 1, ta država kot zadostno dokazilo v zvezi z državljanji drugih držav sprejme potrdilo, ki ga je izdal pristojni sodni ali upravni organ v matični državi ali državi predhodnega opravljanja dejavnosti in ki potrjuje, da so bile zahteve izpolnjene. Taka potrdila se nanašajo na določena dejstva, pomembna s stališča države gostiteljice.

3. Kadar potrdila, zahtevanega v skladu z odstavkoma 1 in 2, ni izdala matična država ali država predhodnega opravljanja dejavnosti, lahko tako potrdilo nadomesti zaprisežena izjava ali svečana izjava, ki jo zadevna oseba da pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali, kjer je to primerno, pred notarjem v svoji matični državi ali državi predhodnega opravljanja dejavnosti; ta organ ali notar izda potrdilo o pristnosti izjave pod prisego ali svečane izjave. Izjava v zvezi s plačilno sposobnostjo se lahko da tudi pred pristojnim strokovnim organom v isti državi.

4. Pri potrdilih, izdanih v skladu z odstavkoma 1 in 2, ne sme od izdaje do predložitve preteči več kakor tri mesece. Ta pogoj velja tudi za izjave, dane v skladu z odstavkom 3.

Člen 9

1. Kadar država članica svojim državljanom nalaga nekatere zahteve glede finančnega stanja in kadar se kot dokazilo zahteva potrdilo, obravnava ustrezna potrdila, ki so jih izdale banke v matični državi članici ali državi predhodnega opravljanja dejavnosti ali druga telesa, ki jih je ta država določila, kot enakovredna potrdilom, izdanim na njenem ozemlju.

2. Kadar država članica svojim državljanom nalaga nekatere zahteve glede finančnega stanja in kadar dokazila, da so te zahteve izpolnjene, ni mogoče predložiti na podlagi potrdila iz odstavka 1, v zvezi z državljanji drugih držav članic sprejme kot ustrezno dokazilo potrdilo, ki ga je izdal pristojni upravni organ matične države članice ali države predhodnega opravljanja dejavnosti, ki potrjuje, da so bile zahteve izpolnjene. Taka potrdila se nanašajo na določena dejstva, pomembna s stališča države gostiteljice.

Člen 10

Členi 7, 8 in 9 se uporabljajo tudi za državljane držav članic, ki so v skladu z Uredbo (EGS) št. 1612/68 kot zaposleni vključeni v dejavnosti iz člena 1 te direktive.

POGLAVJE IV

Končne določbe*Člen 11*

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 30. junija 1988. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice zagotovijo, da se začetno preverjanje ravni usposobljenosti iz člena 3 opravi pred 1. julijem 1990.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področjih, ki jih ureja ta direktiva.

Člen 12

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 9. novembra 1987

Za Svet

Predsednik

B. HAAKONSEN

PRILOGA

Seznam vsebin iz člena 3(2), za katere se mora zagotoviti dokazilo o strokovni usposobljenosti

Znanje, ki se upošteva za priznanje strokovne usposobljenosti, se mora nanašati vsaj na spodaj navedene vsebine. Te morajo biti podrobno opredeljene, opredeliti ali odobriti jih morajo pristojni državni organi. Snov mora biti taka, da jo lahko usvojijo osebe, katerih izobrazbena raven je enakovredna ravni, doseženi ob koncu obveznega šolanja.

A. Vsebine, za katere se zahteva, da jih zadovoljivo poznajo prevozniki, ki se nameravajo ukvarjati samo z notranjimi prevozi1. *Pravo*

Osnove civilnega prava ter gospodarska, socialna in davčna zakonodaja, katerih poznavanje je potrebno za opravljanje dejavnosti, zlasti v zvezi s:

- pogodbami na splošno,
- pogodbami za prevoz po cesti, zlasti kar zadeva odgovornost prevoznika (vrsta in omejitve),
- gospodarskimi družbami,
- poslovnimi knjigami,
- delovnimi predpisi in predpisi o socialni varnosti,
- davčnim sistemom.

2. *Poslovno in finančno vodenje podjetja*

- metode plačevanja in financiranja,
- izračun lastnih cen,
- sistem cen in pogoji prevoza,
- poslovno knjigovodstvo,
- zavarovanje,
- izdaja računov,
- prevozni zastopniki.

3. *Dostop do trga*

- določbe v zvezi z začetkom in opravljanjem dejavnosti,
- sistemi zakupa zmogljivosti,
- prevozni dokumenti.

4. *Tehnični standardi in tehnični vidiki delovanja*

- tehnične značilnosti plovil,
- izbira plovil,
- registracija,
- stojnice in prekostojnice.

5. *Varnost*

- zakoni in drugi predpisi v zvezi s prometom po plovnih poteh,
- preprečevanje nesreč in ukrepi v primeru nesreče.

B. Vsebine, za katere se zahteva, da jih poznajo prevozniki, ki se nameravajo ukvarjati z mednarodnimi prevozi

- vsebine, navedene pod A,
- določbe, ki se uporabljajo za prevoz po plovnih poteh med državami članicami ter med Skupnostjo in državami nečlanicami, izhajajoče iz nacionalne zakonodaje, standardov Skupnosti, mednarodnih konvencij in sporazumov, predvsem v zvezi z zakupom zmogljivosti ter cenami in pogoji prevoza,
- carinski postopki in formalnosti,
- glavni prometni predpisi v državah članicah.